

Universitatea “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

Facultatea de Studii Europene

Școala doctorală „Relații internaționale și studii europene”

**Politici interne și externe ale Statului Israel cu privire la
imigranții pentru muncă**

Rezumatul tezei de doctorat

Conducător de doctorat: Prof. univ. dr. **Mircea BRIE**

Student-doctorand: **Michelle ABERGEL**

Cluj-Napoca, 2025

Cuprins

INTRODUCERE	4
Obiectivele cercetării și întrebările de cercetare	9
Rezultate preconizate	10
I. ANALIZA LITERATURII DE SPECIALITATE ȘI CADRUL TEORETIC AL CERCETĂRII	12
I.1 Analiza conceptuală și trecerea în revistă a literaturii de specialitate	12
I.1.1 Globalizarea	12
I.1.2 Țările din lumea a treia	12
I.1.3. Imigrația din țările din lumea a treia	12
I.1.4 Multiculturalism, plurilingvism și interculturalism	13
I.1.5 Interculturalism	13
I.1.6 Probleme legate de drepturile omului ale imigranților și refugiaților pentru muncă	13
I.1.7. Drepturile omului în rândul imigranților și refugiaților din Israel	14
I.2 Politici publice privind imigrația - cadrul teoretic	14
I.2.1 Teoria constructivismului social	14
I.2.2 Teorii ale culturii	15
I.2.3 Uniunea Europeană	15
1.2.4 Politica publică privind imigrația în Uniunea Europeană	16
I.3 Sistemul israelian de gestionare a imigrației și statutul refugiaților	16
I.3.1 Imigrația în Israel	16
I.3.2 Legislația și politicile cu privire la imigranții și refugiații din Israel	17
II. METODOLOGIA	18
II.1 Abordarea cercetării: Paradigma metodelor mixte	18
II.1.1 Planul cercetării	18
II.1.2 Considerații de natură etică	19
III. REZULTATE	20
III.1. Rezultatele derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: Care sunt aspectele juridice privind atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel?	20
III.2. Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: De ce drepturi ale omului beneficiază imigranții și refugiații care muncesc în Israel?	20

III.3. Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: Ce aspecte culturale sunt implicate în chestiunea imigranților și refugiaților care muncesc în Israel?.....	20
III.4. Rezumatul ipotezelor	21
IV. DEZVOLTAREA UNUI MODEL DE POLITICI PUBLICE PRIVIND IMIGRANȚII ȘI REFUGIAȚII	22
IV.1 Dimensiunile noului cadru	22
V. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI.....	24
V.1 Concluzii	24
V.2 Concluzii de natură conceptuală	26
V.3 Implicații și recomandări	27
V.4 Contribuția la cunoștințele teoretice	30
V.5 Contribuția la cunoștințele practice	31
V.6 Direcții viitoare de cercetare	32
V.7 Importanța cercetării	33
Referințe bibliografice.....	34

Lista figurilor

Figura nr.	Denumire Figură	Pagina
1	Procesul de calificare și supraveghere a contractanților din domeniul resurselor umane	22
2	Etapele de punere în aplicare a noilor politici interne privind imigrația	23
3	Model tridimensional al politicii de integrare: Schimbare în societatea israeliană	26

INTRODUCERE

Imigrația este determinată în primul rând de lipsa oportunităților de angajare în țările în curs de dezvoltare, la care se adaugă o serie de alți factori precum lipsa resurselor, conflictele armate, regimurile autoritare și genocidul. În consecință, multe persoane care caută condiții de viață mai bune pentru ele și familiile lor aleg să își părăsească locuințele și să emigreze în alte țări în căutarea unui nou început și a unor oportunități mai bune. În ultimele decenii, schimbările globale semnificative au contribuit la o creștere substanțială a imigrației, în special dinspre țările în curs de dezvoltare către cele mai stabile și mai dezvoltate. Această migrație pe scară largă a favorizat apariția unor societăți multiculturale și plurilingve în țările dezvoltate, în care persoane cu origini culturale și etnice diferite se reunesc și formează noi comunități.

Aceste schimbări pot avea efecte pozitive, conducând la îmbrățișarea unor culturi, limbi și obiceiuri noi și diferite. Însă consecințele pot fi, de asemenea, și negative, ajungându-se la fricțiuni între diferitele culturi și la resentimente ale populației locale față de imigranți, în condițiile în care aceștia din urmă ocupă locuri de muncă în detrimentul populației locale.

În Israel, problema imigrației este deosebit de complexă. Din punct de vedere istoric, de-a lungul secolelor și chiar mileniilor, populația evreiască s-a confruntat cu discriminare generalizată, ură, teamă și resentimente. În urma celui de-al Doilea Război Mondial, a devenit evident că poporul evreu are nevoie de o patrie sigură – un loc în care să poată trăi în siguranță și fără persecuții. Această recunoaștere a condus în cele din urmă la înființarea Statului Israel. Având în vedere motivele care au stat la baza înființării sale, este de la sine înțeles că principala populație de imigranți pe care țara o caută sunt evreii din diaspora, care au rolul de a extinde populația evreiască și de a îndeplini visul și idealul sionist al poporului evreu de a trăi laolaltă, în siguranță, în propria țară.

De-a lungul anilor, Israelul a primit un număr mare de evrei din întreaga lume, acordându-le drepturi, cetățenie și privilegii de care aceștia beneficiază doar în virtutea faptului că sunt evrei. Cu toate acestea, evreii nu sunt singurii care vin să trăiască în Israel. Persoane de diferite etnii, origini, rase și religii imigrează în această țară, sperând să găsească un loc sigur pentru ei și familiile lor. În multe cazuri, acești oameni vin din zone de război, precum Sudan, cu scopul de a începe aici o viață nouă.

Deși Israelul le permite multora dintre acești imigranți, refugiați sau solicitanți de azil să intre pe teritoriul său, acestora nu le sunt acordate neapărat aceleași drepturi ca imigranților evrei. Imigranții care nu sunt de origine evreiască trebuie să îndeplinească anumite criterii și să parcurgă o procedură birocratică lungă și complicată pentru a deveni cetățeni și a primi drepturi egale. Chiar și după îndeplinirea tuturor acestor condiții, aceste persoane se confruntă cu discriminare, teamă și suspiciune din partea populației israeliene locale. Politica israeliană de imigrare față de solicitanții de azil și refugiați nu le facilitează imigranților non-evrei găsirea unui loc sigur în Israel, statul părând mai degrabă să descurajeze venirea acestora în Israel. De-a lungul anilor, prin prisma carierei mele profesionale, am lucrat și am interacționat cu solicitanți de azil și refugiați. În cadrul prezentei cercetări am încercat să explorez diverse aspecte legate de politica de imigrare, în primul rând pentru că există puține cunoștințe legate de acest subiect. În al doilea rând, consider că numeroase aspecte ale politicii actuale necesită îmbunătățiri. Prin urmare, am decis să îmi concentrez atenția în principal asupra imigranților pentru muncă, datorită faptului că aceștia intră legal în țară și li se acordă dreptul de a rămâne. În plus, această categorie de imigranți se regăsește într-o poziție intermediară: pe de o parte, au un statut legal și nu caută refugiu sau nu încearcă să scape dintr-o zonă de război, iar pe de altă parte, nu sunt cetățeni ai statului și nu au drepturi depline. Acești imigranți se află pe teritoriul Statului Israel pentru o perioadă limitată de timp și, dacă intenționează să rămână, se confruntă cu aceleași probleme ca și ceilalți imigranți non-evrei. Consider astfel că această categorie de populație, care face obiectul prezentei cercetări, este de interes prin prisma faptului că se confruntă cu un set unic de probleme care trebuie abordate.

Atunci când luăm în considerare relațiile internaționale și legătura acestora cu politica de imigrare, putem observa impactul substanțial reciproc exercitat de aceste aspecte. Abordările pluraliste pun accentul pe rolul politicii interne, sugerând că, în momentul când statul formulează politica în materie de imigrație, costurile imigrației sunt distribuite pe scară largă în rândul populației generale, în timp ce beneficiile acesteia se concentrează în mare măsură asupra unui grup de părți interesate, precum angajatorii. Această abordare poate fi extinsă la o perspectivă globală, în care părțile interesate sunt mai multe state puternice, costurile fiind distribuite între acestea și alte țări mai slabe.¹

¹ Natter, K. (2018). Rethinking immigration policy theory beyond 'Western liberal democracies'. *Comparative Migration Studies*, 6(1), DOI 10.1186/s40878-018-0071-9

În decursul ultimilor ani cu precădere, Europa a abordat într-un od specific problema imigrației, a politicii de imigrare și a integrării imigranților, ilustrând în mod clar faptul că, deși ne referim la țări diferite în ceea ce privește cultura, limba, obiceiurile și credințele, multe state europene au trecut printr-un proces de denunțare atunci când s-au confruntat cu imigranți și cu integrarea acestora. Altfel spus, pentru multe țări din Europa de astăzi, politica oficială și cea neoficială privind imigranții și integrarea acestora, este de fapt una negativă². În calitate de țară liberală, occidentală și modernă, Israelul calcă pe urmele omologilor săi din lumea occidentală.

Odată cu înființarea Uniunii Europene, percepția generală formată în jurul acesteia a fost aceea a unei organizații sau a unui colectiv de interese comune ale țărilor, care se concentrează asupra problemelor legate de drepturile omului, în principal pentru a oferi ajutor persoanelor aflate în nevoie sau în dificultate din întreaga lume. Cu toate acestea, criza refugiaților din 2015 a spulberat această percepție, fiind evident că statele membre și Comisia Europeană s-au angajat în principal să-i țină pe refugiați în afara granițelor lor. S-au înființat fonduri și s-au strâns bani pentru acordarea de ajutor refugiaților și identificarea unor soluții pentru aceștia, însă toate aceste eforturi s-au concentrat în afara granițelor statelor europene. Aceste aspecte au fost în contrast flagrant cu principiile cunoscute care au stat la baza Uniunii Europene, și anume democrația, egalitatea, libertatea, demnitatea umană, solidaritatea și drepturile omului³. Toate acestea, combinate cu numărul fără precedent de imigranți care veneau în Europa, au condus la dezvoltarea unor curente de opinii negative împotriva imigranților în întreaga Europă, opinii izvorâte din teamă - teama de presiune asupra resurselor locale, teama de pierderea locurilor de muncă în favoarea imigranților și temeri cu privire la creșterea șomajului, a criminalității și a violenței.⁴

Atunci când vorbim despre imigrație și politica de imigrație, este important să luăm în considerare faptul că imigrația nu are loc în lipsa unui context. Altfel spus, în procesul de imigrație sunt implicate mai multe părți, printre care: țările de origine, țările gazdă și țările care mențin legături politice, sociale și economice cu toate celelalte părți. Ca urmare a tuturor acestor legături, politica de imigrație a fiecărei țări este puternic afectată de legăturile acesteia

² Schinkel, W. (2018). Against 'Immigrants integration': For an end to neocolonial knowledge production. *Comparative Migration Studies*, 6(1), DOI 10.1186/s40878-018-0095-1

³ Aydemir, E. (2021). Soft power of the European Union and the problem of immigration. In E. Aydemir & S. Saglik (Eds.). *Research and Reviews in Social, Human and Administrative Sciences-I* (pp.23-32). Turkey: Gece Publishing.

⁴ Esposito, P., Collingnon, S. & Scicchitano, S. (2019). *Immigration and Unemployment in Europe: Does the Core-Periphery Dualism Matter?* INAPP WP n.11

cu alți actori internaționali⁵. Un alt factor care afectează într-o anumită măsură formularea politicilor de imigrație este „calitatea” imigranților. Atunci când o țară absoarbe imigranți, aceștia sunt, în mod mai mult sau mai puțin conștient, clasificați în anumite categorii bazate pe etnie, rasă, religie și profesie. Unii imigranți sunt considerați favorabili, iar alții nu. Această clasificare are un potențial impact asupra imigrației, în special atunci când imigranții favorabili primesc un tratament preferențial față de ceilalți, pe baza educației lor sau a atractivității lor pentru țara gazdă⁶. Toți acești factori joacă un rol în procesul de imigrare și, în special, în formularea politicii de imigrare în diverse țări, iar aceste politici pot ajunge să aibă chiar un caracter opus, chiar și în cadrul unei uniuni precum Uniunea Europeană. Acest aspect poate cauza probleme de coeziune, creând confuzie atât în rândul populației locale, cât și în rândul imigranților, care devin nesiguri în privința pașilor pe care trebuie să-i parcurgă.

În ceea ce privește contextul israelian al imigrației, promovarea imigrației evreilor este principalul obiectiv al acestui tip de imigrație, atât pentru Statul Israel, cât și pentru mulți dintre imigranți. Încă dinainte de înființarea sa oficială, Israelul a fost întotdeauna cunoscut ca un cămin al evreilor, ca țara promisă. Prin urmare, încă din 1880, au existat valuri mari de imigrație evreiască către această țară și, mai târziu, către Statul Israel. Cifrele statistice arată că între anii 1880 și 1918, aproximativ 2,4 milioane de evrei au imigrat în Israel; între 1919 și 1948 (înființarea statului Israel), au imigrat alte 1,6 milioane de evrei; între 1948 și 1960 acestora li s-au adăugat peste 1,3 milioane, cărora le-au urmat aproximativ 1,6 milioane între 1961 și 1988 și aproximativ 1,1 milioane între 1989 și 1995⁷. Faptul că Israelul a primit în principal imigranți evrei are implicații nu numai asupra numărului și originii imigranților, ci și asupra procesului de integrare și a sentimentului de apartenență al imigranților care vin în Israel. În ceea ce-i privește pe imigranții evrei, aceștia își dobândesc relativ rapid și facil drepturile datorită Legii reîntoarcerii. În plus, populația locală tinde să privească imigranții evrei mai favorabil, integrându-i în societate în ceea ce privește munca, legăturile sociale și serviciile sociale. Pe de altă parte, atunci când vine vorba de imigranții non-evrei, prezența lor nu este întotdeauna la fel de ușor acceptată de către localnici. Atitudinea față de aceștia este adeseori marcată de teamă și resentimente. Aceștia obțin cu dificultate permise și locuri

⁵ Natter, K. (2018). Rethinking immigration policy theory beyond 'Western liberal democracies'. *Comparative Migration Studies*, 6(1), DOI 10.1186/s40878-018-0071-9.

⁶ FitzGerald, D. S. (2022). The sociology of international immigration. In C.B. Brettell & J. F. Hollifield (Eds). *Migration Theory* (pp160-193). Routledge.

⁷ DellaPergola, S. (1998). The global context of migration to Israel. In E. Leshem & J. Shuval (eds.). *Immigration to Israel- Sociological Perspectives*. New Brunswick, Transactions, pp.51-92.

de muncă și își stabilesc cu mai mare dificultate legături sociale, își fac mai greu prieteni și întâmpină mai multe obstacole în identificarea unui sistem de sprijin.⁸

Luând în considerare toate aceste aspecte, în cercetarea de față ne-am propus să explorăm problematica lucrătorilor străini, a imigranților și a refugiaților din Israel. După cum am menționat, principalele teorii actuale privind imigrația, în special cele axate pe imigranții non-evrei din Israel, se concentrează pe perspectiva asupra imigranților prin prisma apartenenței religioase și etnice a acestora. Aspectele concrete ale societății contemporane ne-au arătat că aceste chestiuni trebuie abordate în profunzime. Atâta vreme cât imigranții străini care vin în Israel sunt considerați imigranți de clasa a doua, este necesar să analizăm implicațiile asupra legislației, modul în care guvernul îi tratează pe imigranți, drepturile și obligațiile lor, acceptarea lor generală de către populația locală, opinia publică cu privire la această categorie de imigranți, precum și drepturile lor generale, cum ar fi ocuparea forței de muncă, educația și asistența medicală. Menționăm, de asemenea, că datele analizate în prezenta cercetare au fost colectate pe parcursul anilor 2022-2023.

Fiecare secțiune a cercetării se axează pe un grup diferit de imigranți, de exemplu, imigranți încadrați pe piața muncii, imigranți ilegali și imigranți non-evrei. Am optat pentru această abordare pentru a examina politica generală privind imigranții non-evrei care trăiesc în Israel și modul în care aceștia sunt percepuți de opinia publică și factorii decizionali. Considerăm că segmentarea cercetării pe grupuri diferite de imigranți oferă o înțelegere completă și aprofundată a experienței imigranților non-evrei din Israel.

Prezenta cercetare se axează pe o populație care, de cele mai multe ori, preferă să rămână anonimă. Prin urmare, este important să menționăm că au existat unele dificultăți în recrutarea respondenților. În pofida statutului lor legal în Israel, imigranții care muncesc au tendința de a păstra discreția și de a evita să vorbească despre experiența lor, mai ales cu persoane pe care nu le cunosc sau în care nu au încredere, cel mai probabil din cauza faptului că lucrează pentru diverși contractori și le este oarecum teamă să își expună sentimentele și experiențele reale, de teama represaliilor. Prin urmare, am întâmpinat unele dificultăți în identificarea imigranților pentru muncă dispuși să participe la prezentul studiu, motiv pentru care am abordat organizațiile sociale care lucrează cu aceștia. Am reuși astfel să stabilim prima legătură și să localizăm potențialii respondenți.

⁸ Rajiman, R. & Geffen, R. (2018). Sense of belonging and life satisfaction among post-1990 immigrants in Israel. *International Migration*, 56(3), 142-157.

În ceea ce privește cercetarea actuală în ansamblu și importanța acesteia în domeniul relațiilor internaționale și în domeniul imigrației în Israel, este necesar să menționăm o serie de aspecte. În primul rând, niciun sistem nu este perfect și orice astfel de sistem, în special unul care există de mulți ani (precum politica privind imigrația imigrare în Israel, și orice alt tip de politică publică, de altfel) necesită actualizări și revizuirii la fiecare câțiva ani. Acest aspect este deosebit de important într-un context care include schimbările globale, tendințele în materie de imigrație, schimbările demografice și popularitatea crescândă a Israelului ca țară de imigrație, în special pentru imigranții pentru muncă proveniți din țările din lumea a treia. Astfel, o atentă analiză a situației existente dublată de eforturi de a rezolva problemele și dificultățile majore sunt acțiuni importante, cu repercusiuni relevante și realizabile, care pot fi utile în domeniul actual al afacerilor interne din Israel. Mai multe decât atât, subiectul politicii și al legislației în Israel este marcat de numeroase controverse, în condițiile în care există forțe politice care acționează împotriva altora, pentru a-și promova propria agendă politică și personală. În acest sens, în prezenta cercetare am depus toate eforturile pentru a ne distanța de orice opinie și agendă politică și a păstra o perspectivă obiectivă. Demersul nostru de cercetare se bazează exclusiv pe situația existentă și pe punctul de vedere al diferiților participanți, respectiv imigranți pentru muncă și factori de decizie.

Obiectivele cercetării și întrebările de cercetare

Obiectivul principal al cercetării

- Dezvoltarea unui nou cadru de gândire privind politica externă și internă referitoare la imigranții/solicitanții de azil pentru muncă.

Obiective secundare ale cercetării:

- Analizarea aspectelor constituționale ale modului în care sunt tratați imigranții pentru muncă în Israel.
- Explorarea drepturilor omului legate de imigranții pentru muncă din Israel.
- Explorarea aspectelor culturale implicate în această problemă în Israel.

Obiectivele enunțate ne-au condus către analiza unor aspecte legate de drepturile omului, cultura și chestiuni de natură juridică care afectează viața de zi cu zi a imigranților pentru muncă.

Întrebarea principală de cercetare:

Ce factori ar putea constitui cadrul de reflecție asupra politicii Statului Israel privind imigranții pentru muncă?

Întrebări secundare de cercetare:

1. Care sunt aspectele juridice privind atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel?
2. De ce drepturi ale omului beneficiază imigranții și refugiații care muncesc în Israel?
3. Ce aspecte culturale sunt implicate în chestiunea imigranților și refugiaților care muncesc în Israel?

Ipotezele cercetării:

1. Actuala politică privind imigrația în Israel este dezavantajoasă pentru economia țării. În plus, actuala politică privind imigrația este dăunătoare pentru condițiile de viață ale imigranților pentru muncă.
2. Aspectele juridice privind atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel se concentrează pe posibila amenințare pe care aceștia o reprezintă la adresa identității evreiești și a siguranței publicului larg.
3. Problemele legate de drepturile omului reprezintă un aspect central în experiența imigranților pentru muncă din Israel, care sunt dezavantajați în această privință.
4. Problemele culturale implicate în imigranților și refugiaților pentru muncă din Israel se concentrează pe separarea culturală, și nu pe integrarea acestora.

La formularea ipotezelor de cercetare, am pornit de la premisa că perspectiva dominantă cu privire la toate tipurile de imigranți din Israel este că aceștia reprezintă o amenințare la adresa identității evreiești a țării, a siguranței personale a publicului larg și că, în general, locul lor nu este aici. În consecință, am presupus că imigranții pentru muncă nu vor fi integrați pe deplin, nici din punct de vedere cultural, nici din alte puncte de vedere, și că principala stare de spirit va fi suspiciunea și separarea. În plus, atunci când am formulat ipotezele, am pornit de la premisa că lipsa de integrare are un impact negativ asupra economiei țării, deoarece imigranții care nu sunt bine integrați sunt susceptibili să cheltuiască mai puțin.

Rezultate preconizate

La debutul demersului nostru de cercetare, am preconizat o serie de rezultate. În primul rând, am preconizat că populația imigrantă care trăiește astăzi în Israel percepe în mod negativ actuala politică de imigrare, precum și atitudinea guvernului israelian față de ei. În al doilea rând, analiza politicilor privind imigrația și a politicii interne referitoare la imigranți și solicitanți de azil în Israel, a relevat că aceste politici sunt depășite și bazate pe circumstanțe anterioare. Un alt aspect preconizat este faptul că administrația israeliană își bazează deciziile

și legislația pe o stare de supraviețuire, rezultatul fiind o legislație strictă menită să încurajeze creșterea populației evreiești din țară.

Este, de asemenea, necesar să remarcăm faptul că, după evenimentele din 7 octombrie 2023, politica de imigrare și atitudinea generală față de imigranți și solicitanții de azil au suferit din nou schimbări. În plus, climatul politic și starea de război în care se află țara au afectat atât perspectiva guvernului, cât și a publicului larg. Cel mai probabil, rezultatul va fi o politică și mai strictă, în timp ce populația evreiască din Israel se străduiește să regăsească pacea. Acest lucru ar putea însemna că politica și atmosfera s-ar concentra din nou pe creșterea populației evreiești, care să facă din țară un loc sigur pentru evreii de pretutindeni și să protejeze granițele de imigranții non-evrei.

I. ANALIZA LITERATURII DE SPECIALITATE ȘI CADRUL TEORETIC AL CERCETĂRII

I.1 Analiza conceptuală și trecerea în revistă a literaturii de specialitate

I.1.1 Globalizarea

Lumea modernă se află într-un proces de evoluție accelerată, schimbările inerente reflectându-se în special în peisajele sociale și culturale ale diferitelor țări - în special ale națiunilor dezvoltate, care devin din ce în ce mai globalizate. Această schimbare înseamnă că oamenii de astăzi, în special din regiunile dezvoltate, își împart mediul cu indivizi din diverse țări, culturi și medii istorice. Noua lume globalizată creează un nou mediu integrat în care locuitorii trăiesc și se dezvoltă.⁹ Pe de altă parte, globalizarea nu înseamnă neapărat că oamenii trebuie să trăiască în aceeași țară pentru a-și integra culturile sau pentru a-și împărtăși istoria. Unul dintre cele mai fascinante aspecte ale globalizării este faptul că oameni din toate colțurile globului pot interacționa prin intermediul internetului și pot împărtăși aspecte din viața lor semenii lor din orice parte a lumii.¹⁰

I.1.2 Țările din lumea a treia

Pentru a discuta conceptul de țară din lumea a treia sau țară în curs de dezvoltare, în accepțiunea curentă, este necesar mai întâi să enunțăm o definiție a termenilor. Ce înseamnă de fapt „țări în curs de dezvoltare”? În 2010, Banca Mondială a definit țările în curs de dezvoltare ca țări cu un venit național brut pe cap de locuitor mai mic sau egal cu 12.195 USD. Printre alți factori se numără calitatea vieții, speranța de viață și rata de alfabetizare, precum și diversificarea economică, care cuprinde participarea la forța de muncă și consumul personal. În prezent, se estimează că peste 80% din populația globului locuiește în țări aflate în curs de dezvoltare.¹¹

I.1.3. Imigrația din țările din lumea a treia

În ultimele decenii, au avut loc numeroase schimbări și mișcări pe plan internațional. Aceste evenimente au contribuit la procesul de globalizare, care a permis indivizilor să își părăsească

⁹ Abergel M. (2020). Between work immigrants and refugees. *Redefining Community in Intercultural Context*, 1, 75-78.

¹⁰ Acheson, A. L. K. (2010). Globalization. *IDEAS Working Paper Series from RePec*.

¹¹ Ibrahim, M. M. & Damasceno, A. (2012). Hypertension in developing countries. *Lancet*, 380, 611-619.

țările de origine și să se mute în diferite țări - uneori chiar pe alt continent - în căutarea unor oportunități mai bune pentru ei și familiile lor¹². Pe de altă parte, aceste schimbări au împărțit țările lumii în două categorii distincte: țări bogate, avansate, care fac parte în cea mai mare parte din lumea occidentală, modernă, respectiv „țările dezvoltate”, și țări sărace, afectate de războaie, care de cele mai multe ori sunt dezavantajate în ceea ce privește resursele și condițiile de viață. Aceste țări sunt cunoscute sub denumirea de „țări din lumea a treia” sau „țări în curs de dezvoltare”.

I.1.4 Multiculturalism, plurilingvism și interculturalism

Lumea contemporană este supusă unor schimbări semnificative, în urma cărora frontierele se deschid, iar granițele culturale își pierd treptat conturul frontierele devenind mai deschise, iar granițele culturale scăzând treptat. Acest lucru este evident mai ales în țările în care nivelul de multiculturalism și plurilingvism crește treptat datorită îmbinării diverselor culturi în cadrul aceleiași societăți¹³. În Serbia, spre exemplu, structura populației a evoluat în timp datorită imigrației din diferite țări. Conform recensământului din 2011, populația Serbiei includea romi, maghiari și bosniaci, care conviețuiau laolaltă și împărtășeau drepturile și responsabilitățile aceleiași țări.¹⁴

I.1.5 Interculturalism

Interculturalismul poate prezenta numeroase avantaje. În plus față de posibila colaborare și integrare între culturi diferite, atunci când se discută despre interculturalism în contextul imigrației, avantajele se referă în principal la imigranții înșiși. Spre deosebire de multiculturalism, care face referire în esență la coexistența mai multor culturi, interculturalismul se referă la integrarea reală a culturilor, în care se încearcă evitarea situației în care una dintre culturi, de obicei cea mai slabă, este discriminată de cultura mai puternică și de reprezentanții acesteia.¹⁵

I.1.6 Probleme legate de drepturile omului ale imigranților și refugiaților pentru muncă

¹² Abergel M. (2020). Between work immigrants and refugees. *Redefining Community in Intercultural Context*, 1, 75-78.

¹³ Abergel M. (2020). Between work immigrants and refugees. *Redefining Community in Intercultural Context*, 1, 75-78.

¹⁴ ¹⁴ Basic, G. & Markovic, K. (2018). Social Status of the Roma in Serbia- Demographic Aspects in Public Multiculturalism Policies. *Stanovnistvo*, 56(1), 43-1.

¹⁵ Navas-Camargo, F. & Montoya-Ruiz, S. (2018). The need of having an intercultural approach, in the welcome mechanisms of migrants and refugees in Bogota. Policy review, learning from others, making proposals. *Utopia Praxis Latinoamericana*, 23(2), 114-126.

Înainte de a aborda problema drepturilor omului pentru imigranți și refugiați, este important să stabilim o distincție clară între cele două grupuri, deoarece acestea primesc adesea un tratament diferit în țările gazdă. În urma crizei masive a refugiaților din 2015, atât mass-media, cât și politicienii din Uniunea Europeană și din statele membre au considerat necesar să clarifice aceste diferențe. În conformitate cu Convenția privind refugiații din 1951, un refugiat este definit ca o persoană care a fost forțată să își părăsească țara din cauza persecuției, războiului sau violenței. Refugiații manifestă temeri bine întemeiate legate de persecuții bazate pe rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social¹⁶. Pe de altă parte, în categoria migranților intră acele persoane care au decis de bună voie, din motive personale, să își părăsească țara de origine, decizia lor fiind motivată de anumiți factori interni, fără interferențe sau influențe externe, cum ar fi războiul sau persecuția de orice fel.¹⁷

I.1.7. Drepturile omului în rândul imigranților și refugiaților din Israel

Israelul este dintre țările care au atras în ultimii ani numeroși imigranți și refugiați, în special din Africa și țările sub-sahariene. Din anul 2007, Israelul a absorbit peste 50.000 de imigranți, la care se adaugă un număr estimat de aproximativ 15.000 de imigranți care au intrat ilegal în țară. Majoritatea acestor imigranți ilegali nu dețin permise de muncă, ceea ce înseamnă că sunt nevoiți să își găsească un loc de muncă în moduri neconvenționale și ilegale. Astfel, oportunitățile de muncă accesibile acestor imigranți sunt în cele mai multe cazuri periculoase, solicitante din punct de vedere fizic și îi pun adesea în situații de risc. De, asemenea, atunci când au nevoie de asistență medicală, din cauza statutului lor ilegal, sunt nevoiți să găsească soluții medicale alternative, ceea ce îi poate pune în pericol.¹⁸

I.2 Politici publice privind imigrația - cadrul teoretic

I.2.1 Teoria constructivismului social

¹⁶ United Nations. (1951). *Convention and Protocol Relating to the Status of Refugees*. <http://www.unhcr.org/protection/basic/3b66c2aa10/convention-protocolrelating-status-refugees.html/22.10.2024>.

¹⁷ De Coninck, D. (2020). Migrant categorizations and European public opinion: Diverging attitudes towards immigrants and refugees. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 46(9), 1667-1686.

¹⁸ Mor, Z., Raveh, Y., Lurie, I., Leventhal, A., Gamzu, R., Davidovitch, N., Benari, O. & Grotto, I. (2017). Medical condition and care of undocumented migrants in ambulatory clinics in Tel Aviv, Israel: Assessing unmet needs. *BMC Health Services Research*, 17, pp. 484-491.

În conformitate cu cadrul teoretic existent, prezenta teză este susținută de trei elemente: (1) Realitatea care cuprinde activitatea umană, îmbinând diferiți membri ai aceleiași societăți. Realitatea este percepută ca și construct social; (2) Cunoașterea - conform constructiviștilor sociali, cunoașterea rezultă din interacțiunea umană într-un mediu social comun; și (3) Învățarea – privită ca proces social. Învățarea nu este pasivă și nici nu poate avea loc în izolare, ci se produce prin interacțiunea activă a indivizilor, în mod ideal prin activități sociale¹⁹. Constructivismul social este oarecum ereditar, el trece de la instructori la cursanți în paradigma constructivismului. Instructorii sunt inițializatori ai învățării, ei oferă baza și sprijinul pentru cursanți, care își dezvoltă treptat abilitățile de a învăța singuri. Se presupune că, cu cât este mai mare ponderea atribuită cunoștințelor, creativității și colaborării, cu atât este mai probabil ca cursanții să învețe prin lucru în perechi, în grup și în echipă. Astfel, li se oferă posibilitatea de a manifesta și implica lumea cunoașterii.²⁰

I.2.2 Teorii ale culturii

O discuție asupra culturii în lumea modernă de astăzi trebuie să înceapă cu definirea conceptului de cultură și menționarea principalelor teorii ale culturii în cercetările recente. Una dintre definițiile culturii este furnizată de Eisenstadt, cercetător de notorietate în domeniu. Acesta definește cultura ca fiind „o structură autonomă, plurală, pe mai multe niveluri și dinamică, cu modele interne și procese proprii și potențial generativ pentru critică, reinterpretare și transformare. Astfel, cultura funcționează și ca o rezervă sau un repertoriu de orientări simbolice de diferite tipuri, potențial capabilă să se „împletească” profund cu alte aspecte ale vieții sociale și chiar să evolueze într-o trăsătură influentă, definitorie a formațiunilor instituționale, a configurațiilor sociale și a civilizației”.²¹

I.2.3 Uniunea Europeană

Procesul de globalizare la care a fost supusă lumea modernă în ultimele decenii a presupus, printre altele, înființarea unor asociații între țări care își unesc forțele în multe domenii, în principal financiar și politic. Una dintre aceste asociații este Uniunea Europeană, o uniune de state membre europene care au o serie de interese comune, printre care se numără luarea deciziilor financiare și politice în întreaga Europă de Vest. Principala caracteristică a acestei

¹⁹ Kim, B. (2001). Social constructivism. In M. Orey (Ed.). *Emerging Perspectives on Learning, Teaching, and Technology*. Retrieved August 1st from <http://projects.coe.uga.edu/epltt/>

²⁰ ²⁰ Amineh, R. J. & Asl, H. D. (2015). Review of constructivism and social constructivism. *Journal of Social Sciences, Literature and Languages*, 1(1), pp. 9-16

²¹ Silber, L. F. (2020). S.N. Eisenstadt's theory of culture. *European Journal of Social Theory*, 23(3), p.134.

uniuni este trecerea la o monedă comună - euro - care să fie utilizată în toate statele membre. În cadrul Uniunii se organizează, de asemenea, alegeri periodice, iar Parlamentul European legiferează și formulează reglementări relevante pentru toate statele membre. Pentru spune pe bună dreptate că Uniunea Europeană funcționează ca un stat responsabil pentru bunăstarea cetățenilor săi, în acest caz, locuitorii țărilor europene care fac parte din Uniune. Organismele oficiale ale UE includ o Comisie care acționează în calitate de guvern al uniunii; un Consiliu care acționează în calitate de președinție colectivă; o Curte de Justiție; și o Bancă Centrală.²²

1.2.4 Politica publică privind imigrația în Uniunea Europeană

Imigrația în Europa nu reprezintă un element de noutate. De-a lungul anilor, oamenii s-au stabilit sau au plecat din multe țări europene, în special din cele care erau state membre. Acest aspect se datorează faptului că aceste state sunt considerate mai stabile din punct de vedere financiar și oferă mai multe oportunități de angajare pentru imigranții care doresc să-și construiască o viață mai bună. În consecință, politicile cu privire la imigrație și opinia publică au fost întotdeauna pozitive și nu au suferit schimbări majore de-a lungul timpului. Atitudinile față de imigrație în Europa variază și depind de o multitudine de factori, inclusiv de eterogenitatea caracteristicilor individuale, de caracteristicile țării, de impactul schimbărilor climatice și de climatul politic general din Europa. De exemplu, după anii 1970 și politicile restrictive cu privire la imigrație care au dominat întreg spațiul european, înființarea UE și acordurile generale pentru comerț au dus la liberalizarea politicilor de cu privire la imigrație în Europa, care au rămas relativ stabile până la începutul secolului XXI și criza masivă a refugiaților.²³

I.3 Sistemul israelian de gestionare a imigrației și statutul refugiaților

I.3.1 Imigrația în Israel

Statul Israel a fost fondat și declarat stat independent în 1948, când țara a fost eliberată de sub mandatul britanic. În urma deciziei de a transforma Israelul într-un stat, a fost ales un nou guvern, condus de David Ben Gurion, unul dintre părinții fondatori ai țării și luptător cu lungă tradiție pentru eliberarea Israelului de sub administrația britanică. Noul guvern al țării a înțeles că unul din cele mai importante și prioritare puncte ale agendei era atragerea evreilor

²² Borocz, J. & Sarkar, M. (2005). What is the EU? *International Sociology*, 20(2), 153-173.

²³ Serban, A. C., Aceleanu, M. L., Dospinescu, A. S., Tirca, D. M. & Novo-Corti, I. (2020). The impact of EU immigration on economic growth through the skill composition channel. *Technological and Economic Development of Economy*, 26(2), pp. 479-503.

în statul nou format, cu scopul de a obține o majoritate demografică și de a menține țara la adăpost de orice ocupație sau interferență străină. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, una dintre primele decizii luate de guvern a fost deschiderea granițelor țării pentru toți evreii dornici să se stabilească în Statul Israel, decizie validată prin Declarația de Independență.²⁴

I.3.2 Legislația și politicile cu privire la imigranții și refugiații din Israel

A. Politici publice privind imigranții pentru muncă din Israel

În Israel, principalele politici privind imigrația sunt orientate către evreii care trăiesc în alte țări, care sunt denumiți „diaspora evreiască”. În pofida acestei stări de fapt, chiar dacă Statul Israel face toate eforturile pentru a-i încuraja pe evrei să imigreze pe teritoriul său, politica generală privind imigrația în Israel este destul de strictă cu privire la non-evrei. În ceea ce privește imigranții pentru muncă, Israelul permite un număr de intrări autorizate în fiecare an, sub anumite restricții, numărul de autorizații acordate crescând de la un an la altul. Majoritatea imigranților pentru muncă care intră legal în țară sunt în principal muncitori necalificați, care vin pentru a lucra în domenii precum asistență medicală, agricultură și construcții. Este de remarcat faptul că în ultimii câțiva ani, Israelul a început să încurajeze imigrarea lucrătorilor calificați, oferindu-le anumite beneficii care nu sunt accesibile lucrătorilor necalificați.²⁵

B. Organisme responsabile cu gestionarea imigrației, refugiaților și solicitanților de azil în Israel.

Până în 2009, organismul responsabil cu gestionarea refugiaților și a solicitanților de azil în Israel era UNHCR, care funcționa ca reprezentant al ONU. Din 2009, statul Israel s-a angajat să funcționeze ca principal organism responsabil cu gestionarea acestor populații, biroul principal responsabil de prelucrarea cererilor și solicitărilor depuse de refugiați și solicitanți de azil fiind biroul pentru populație și imigrație²⁶. Funcționarea acestui birou a făcut obiectul a numeroase critici. Această secțiune a tezei examinează pe larg protocolul specific pentru tratarea refugiaților și a solicitanților de azil.

²⁴ Picard, A. (2018). *Building the country or rescuing the people: Ben Gurion's attitude towards mass Jewish immigration to Israel in the mid-1950s*. *Middle Eastern Studies*, 54(3), pp. 382-399.

²⁵ Sigad, L. J., Eisikovitz, Z., Strier, R. & Buchbinder, E. (2018). The meaning of work among immigrants living in poverty in Israel: Replanting roots of belonging. *International Journal of Social Welfare*, 27, pp. 197-206.

²⁶ UNHRC – Israel. Retrieved from <https://www.unhcr.org/news/israel-takes-over-review-local-asylum-claims-unhcr/2022/20.10.2023>

II. METODOLOGIA

II.1 Abordarea cercetării: Paradigma metodelor mixte

Premisa de lucru care stă la baza conceptului de cercetare prin metode mixte este ideea că o abordare care combină metodele de cercetare cantitativă cu cele ale cercetării calitative conduce la rezultate mai cuprinzătoare, prin integrarea a două metode de cercetare complementare. Rezultatele indică faptul că utilizarea metodelor mixte de cercetare conduce la o înțelegere mai profundă a subiectului studiat. Cercetarea cantitativă facilitează generalizarea rezultatelor cercetării la populația generală sau la mai multe populații diferite. Pe de altă parte, abordarea calitativă permite cercetătorului să își focalizeze atenția asupra unui caz specific, rezultatele derivate evidențiind astfel rezultatele cercetării cantitative.²⁷

II.1.1 Planul cercetării

Următoarea secțiune prezintă planul de prezentei cercetări.

Tabelul 1: Planul cercetării

Etapa	Obiectivul cercetării	Instrument de cercetare	Metode de analiză a datelor
1. Calitativă	Explorarea aspectelor constituționale ale modului în care sunt tratați imigranții pentru muncă din Israel.	Analiza documentelor	Analiza de conținut
2. Calitativă	Explorarea aspectelor culturale implicate în problematica imigranților pentru muncă din Israel	Interviuri	Analiza de conținut
3. Cantitativă	Dezvoltarea unui nou cadru de gândire privind politica externă și internă referitoare la imigranții/ solicitanții de azil pentru muncă.	Chestionar cu întrebări închise	Statistică
4. Calitativă	Explorarea unor aspecte legate de drepturile omului cu privire la problema imigranților pentru muncă din Israel.	Focus grup, discuție	Analiza de conținut

²⁷ Fessinger, R. & Morrow, S. L. (2013). *Toward Best Practices in Quantitative, Qualitative, and Mixed Method Research: A Social Justice Perspective*. Journal for Social Action in Counseling and Psychology, 5(2), pp. 69-83

II.1.2 Considerații de natură etică

Pentru a proteja anonimatul persoanelor intervievate și a le respecta intimitatea, nicio informație de identificare a acestora nu a fost utilizată în cadrul prezentei cercetări, păstrându-se caracterul strict confidențial al acestora. În plus, chestionarele au fost anonimizate, cu scopul de a proteja viața privată a respondenților și a preveni identificarea acestora.

Dat fiind faptul că toți participanții din cadrul prezentului studiu erau de vârstă adultă, nu au existat considerente etice privind consimțământul părinților. Toți participanții și-au exprimat consimțământul în cunoștință de cauză pentru cu privire la participarea în cadrul prezentului studiu.

III. REZULTATE

III.1. Rezultatele derivate din întrebarea de cercetare nr. 1: Care sunt aspectele juridice privind atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel?

1. Angajatorii ar trebui să ofere condiții sociale mai avantajoase lucrătorilor: securitate socială, preaviz în caz de concediere, indemnizație de concediere, plată cel puțin egală cu salariul minim, locuință, asigurare medicală și contract de muncă redactat într-o limbă pe care aceștia să o înțeleagă.
2. Lucrătorii au dreptul la o zi de odihnă săptămânală și la o perioadă de concediu anual, indiferent dacă optează pentru a-și efectua efectiv concediul sau pentru plata zilelor de concediu în care vin la muncă.
3. Lucrătorii au dreptul la zile libere în timpul sărbătorilor și la zile de concediu plătite în perioadele sărbătorilor, cu excepția cazurilor în care aceste zile coincid cu zilele libere.
4. Lucrătorii străini ar trebui să fie angajați sub supravegherea Organizației Internaționale pentru Imigrări (OIM) sau în baza oricărui alt acord de acest tip.

III.2. Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 2: De ce drepturi ale omului beneficiază imigranții și refugiații care muncesc în Israel?

1. Imigranții pentru muncă din Israel beneficiază, în principal, de drepturile fundamentale ale omului.
2. Imigranții pentru muncă din Israel nu sunt supuși unui tratament fizic nociv și primesc îngrijiri medicale de bază, însă Statul nu încurajează șederea lor pe teritoriul său.
3. În plus, prin actuala sa politică de imigrare și prin atitudinile generale manifestate de membrii guvernului, actuala politică de imigrare este menită să limiteze cât mai mult posibil drepturile omului de care beneficiază imigranții pentru muncă din Israel.

III.3. Rezultate derivate din întrebarea de cercetare nr. 3: Ce aspecte culturale sunt implicate în chestiunea imigranților și refugiaților care muncesc în Israel?

1. Nu a fost identificat un număr semnificativ de probleme culturale implicate în integrarea imigranților pentru muncă în cadrul societății israeliene cu privire la aspecte precum cultura, limba, obiceiurile religioase și solidaritatea.

2. Guvernul și populația israeliană au preferat să facă o separare clară între populația locală și cea străină și să depună cât mai puține eforturi pentru acestora din urmă.
3. Această separare a fost cauzată în principal de atitudinile negative față de imigranți și de convingerea că aceștia reprezintă o amenințare la adresa perspectivei sioniste.

III.4. Rezumatul ipotezelor

Ipoteză	Confirmată	Parțial confirmată
Actuala politică privind imigrația în Israel este dezavantajoasă pentru economia țării. În plus, actuala politică privind imigrația este dăunătoare pentru condițiile de viață ale imigranților pentru muncă		V
Aspectele juridice privind atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel se concentrează pe posibila amenințare pe care aceștia o reprezintă la adresa identității evreiești și a siguranței publicului larg.	V	
Problemele legate de drepturile omului reprezintă un aspect central în experiența imigranților pentru muncă din Israel, care sunt dezavantajați în această privință.		V
Problemele culturale implicate în imigranților și refugiaților pentru muncă din Israel se concentrează pe separarea culturală, și nu pe integrarea acestora.	V	

IV. DEZVOLTAREA UNUI MODEL DE POLITICI PUBLICE PRIVIND IMIGRANȚII ȘI REFUGIAȚII

IV.1 Dimensiunile noului cadru

La conceperea unui nou cadru în vederea creării unui model de politici publice privind imigranții și refugiații din Israel, am considerat necesar, înainte de toate să evidențiem diferitele dimensiuni relevante pentru lucrul cu imigranții și refugiații. Scopul este de a dezvolta un model care să fie cu adevărat orientat către integrare și incluziune și care să influențeze diferite elemente și diferiți factori la nivel sectorial. Aceste dimensiuni includ:

- Politici publice
- Programe
- Instituții
- Instrumente de integrare
- Implicarea societății civile
- Implicarea organizațiilor internaționale

Figura 1: Procesul de calificare și supraveghere a contractanților din domeniul resurselor umane

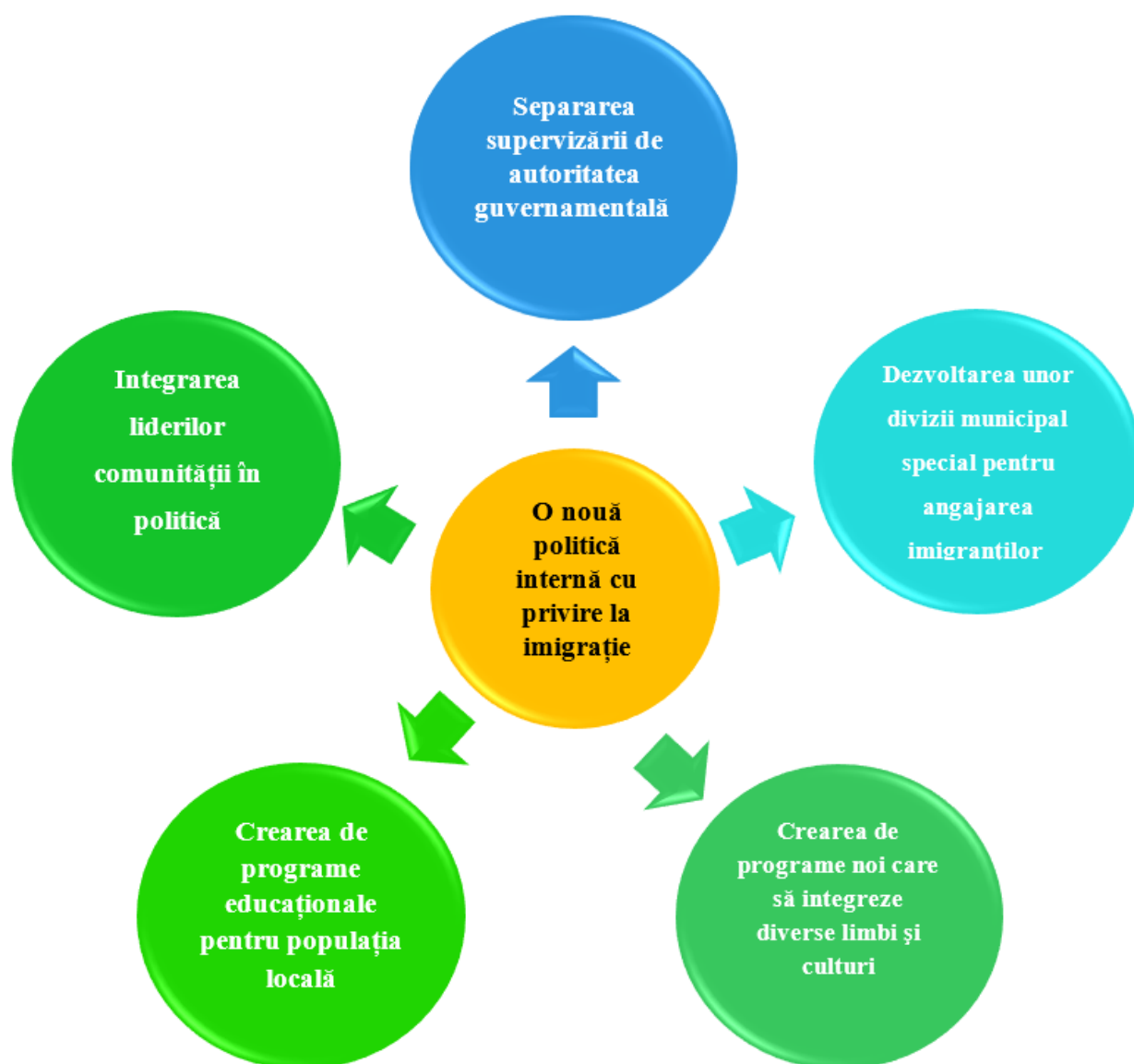

Figura 2: Etapele de punere în aplicare a noilor politici interne privind imigrația

V. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

V.1 Concluzii

Problematica dezavantajelor economice a fost abordată cu dificultate în cadrul prezentei cercetări. Atât imigranții intervievați, cât și funcționarii care au luat parte la grupul de discuții au acordat foarte puțină atenție acestui aspect. Prin urmare, nu putem afirma că această ipoteză a primit răspunsuri valide.

În ceea ce privește aspectele juridice referitoare la atitudinea față de imigranții și refugiații care muncesc în Israel, am concluzionat că cea de-a doua ipoteză a fost confirmată, deoarece s-a dovedit că legislația cu privire la aceste populații este discriminatorie și bazată pe convingerea că acestea reprezintă o amenințare evidentă și iminentă la adresa identității evreiești a Statului Israel. Se consideră, din acest motiv, că numărul lor ar trebui limitat și redus pe cât posibil, iar interacțiunea lor cu populația locală ar trebui, de asemenea, restricționată prin detenție.

În ceea ce privește problemele legate de drepturile omului, am emis ipoteza că imigranții pentru muncă ar fi discriminați în această privință. Atunci când am analizat perspectiva imigranților pentru muncă, această ipoteză a fost însă infirmată, deoarece imigranții au declarat că nu se simt discriminați și nu au fost supuși nici un fel de tratament discriminatoriu. Opiniile funcționarilor, pe de altă parte, au sugerat contrariul, majoritatea dintre aceștia considerând că imigranților li se refuză unele drepturi fundamentale ale omului. Această discrepanță ar putea avea legătură cu distincția dintre imigranții pentru muncă și cei cu statut de refugiați și solicitanți de azil. În cea mai mare parte, imigranții pentru muncă au locuri de muncă stabile și beneficiază de numeroase drepturi sociale. Pe de altă parte, refugiaților și solicitanților de azil nu li se permite să lucreze pe durata procesului de așteptare, perioadă în care aceștia ajung să sufere de sărăcie, nefiindu-le acordate unele din drepturile fundamentale ale omului.

În ceea ce privește problemele culturale sunt implicate în chestiunea imigranților și refugiaților care lucrează în Israel, prezenta cercetare a relevat faptul că politicile existente și direcțiile reale de acțiune sunt mai degrabă orientate spre separare culturală decât spre integrare. Cea de-a patra ipoteză a cercetării a fost astfel confirmată. Chiar și în cazurile în

care s-a acționat pentru bunăstarea refugiaților și a imigranților pentru muncă, precum municipalitatea din Tel Aviv, care a implementat programul MESILA în beneficiul imigranților, accentul a fost pus pe furnizarea de informații și asistență, și mai puțin pe acțiuni care să-i integreze pe imigranți în comunitatea locală.

Procesul de cercetare s-a întins pe o durată relativ mare de timp, iar în acest timp au avut loc și evenimentele din 7 octombrie 2023, care au pus Israelul pe modulul supraviețuire. În acest context, am presupus că politica privitoare la imigrație și atitudinea generală față de imigranți și solicitanții de azil vor suferi din nou schimbări, climatul politic și starea de război afectând percepția asupra imigranților atât la nivel guvernamental, cât și în rândul publicului, ceea ce va conduce din nou la reguli mai stricte. Pe parcursul întregului demers de cercetare, concluzia principală a fost că teza inițială se confirmă: actuala politică privind imigrația este bazată pe un proces decizional învechit, care nu a beneficiat de îmbunătățiri semnificative de-a lungul anilor. În plus, putem de asemenea afirma că, din moment ce, de-a lungul anilor, guvernele din Israel s-au deplasat mai mult spre aripa dreaptă a hărții politice, atitudinea față de imigranți, refugiați și solicitanți de azil a devenit mai puțin acceptabilă în ceea ce privește condițiile de viață și drepturile omului. Diferitele guverne care au condus Israelul în ultimele decenii au contribuit pe rând la deteriorarea modului în care sunt tratați imigranții, refugiații și solicitanții de azil, care au ajuns nu numai să nu mai fie bineveniți, ci și să fie percepuți ca amenințări la adresa populației și a identității evreiești a Israelului. Să ne amintim aici doar declarația lui Miri Regev, membru al Knesset-ului, care a afirmat în 2012 că „sudanezii sunt un cancer în corpul nostru”, pentru a înțelege atmosfera de ură și discriminare pe care diferitele guverne au răspândit-o de-a lungul anilor.

Ca urmare a acestor atitudini discriminatorii, nu a fost deloc surprinzător faptul că politica privind imigrația a fost una foarte strictă. Eforturile s-au concentrat în principal pe imigranții evrei și cu scopul consolidării populației evreiești din Israel, ceea ce a făcut deosebit de dificilă integrarea imigranților non-evrei în rândul populației. Aceștia s-au confruntat cu numeroase dificultăți, fiindu-le acordate doar permise temporare care necesitau reînnoiri constante, ceea ce i-a împiedicat adesea să-și găsească locuri de muncă decente, să-și întrețină familiile și să dobândească un grad de stabilitate.

Situația imigranților pentru muncă era într-o oarecare măsură mai bună, în sensul că aceștia puteau veni în Israel prin intermediul agențiilor internaționale de imigrare sau prin intermediul contractorilor de resurse umane. Cu toate acestea, cea de-a doua opțiune, deși cea mai frecventă, era mai puțin favorabilă pentru imigranți, deoarece aceștia sufereau adesea de

tratament incorect, trăiau în condiții grele de viață grele și nu beneficiau de toate drepturile prevăzute de lege.

V.2 Concluzii de natură conceptuală

Datele colectate pentru prezenta cercetare au facilitat elaborarea unui model de politici de integrare care ar putea crea schimbări în societatea israeliană în ceea ce privește atitudinea față de imigranți. Modelul este prezentat în Figura 3 de mai jos.

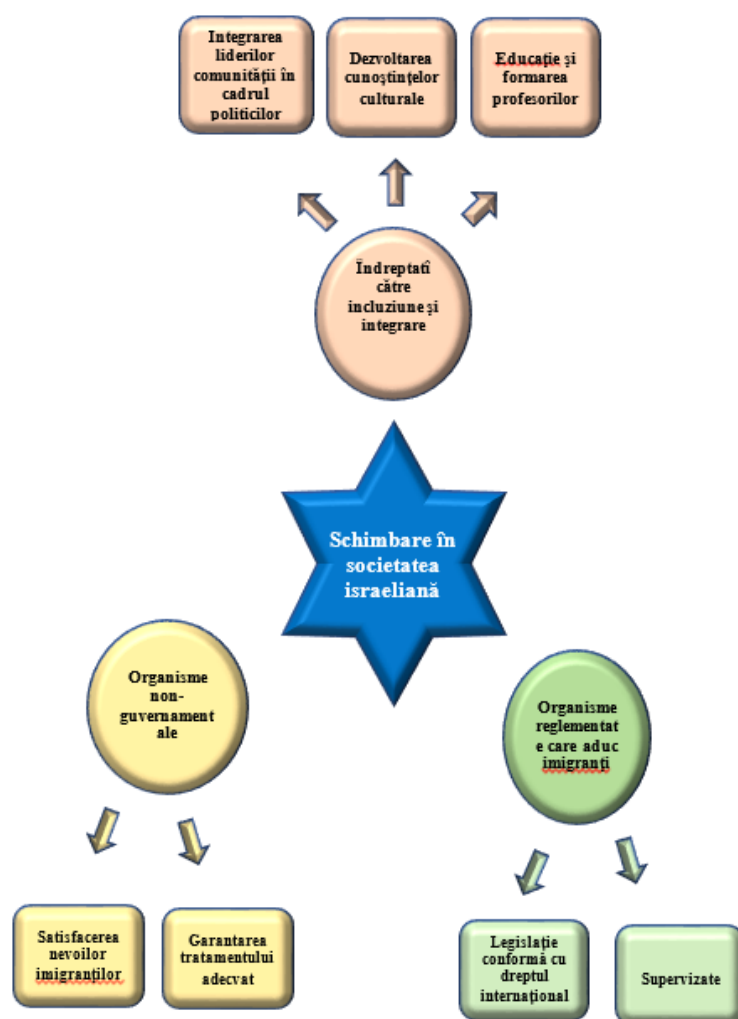

Figura 3: Model tridimensional al politicii de integrare: Schimbare în societatea israeliană

După colectarea tuturor informațiilor, am definit liniile directoare ale unui model pentru o nouă politică privind imigrația, luând în considerare toate aspectele analizate. Noul model a sugerat că toate organismele responsabile de aducerea imigranților pentru muncă ar trebui să fie reglementate și supravegheate constant, pentru a garanta un tratament adecvat al imigranților. În plus, modelul sugerează că politicile respective nu ar trebui să sufere modificări dictate de la nivel guvernamental, ci mai degrabă să facă obiectul unei supravegheri externe de către un organism non-guvernamental, astfel încât aceste politici să nu fie formulate pe baza unor convingeri politice și personale, ci pe baza nevoilor imigranților și ale populației locale. În cele din urmă, noul model ar trebui să acționeze în direcția incluziunii, aculturației și integrării imigranților în noul lor mediu, prin educație, o legislație adaptată nevoilor și integrarea liderilor comunității în politica locală, asigurându-se că reprezintă toate aceste interese.

Este demn de remarcat faptul că, după 7 octombrie 2023, problema imigrației a fost oarecum neglijată, din cauza faptului că Israelul se află în mijlocul unui război, atenția publicului și a guvernului concentrându-se pe chestiuni legate de circumstanțele războiului. Cu toate acestea, problema imigrației nu trebuie neglijată în inițiativele legislative viitoare.

V.3 Implicații și recomandări

Una dintre principalele implicații ale prezentei cercetări se referă la înțelegerea faptului că politicile privitoare la imigrație au fost supuse unui lung șir de schimbări, bazându-se îndeosebi pe opiniile și convingerile personale ale decidenților din cadrul guvernului israelian. Cu cinci runde de alegeri diferite între 2019 și 2022, este evident că stabilitatea politică a fost practic inexistentă în Israel în ultimii ani. Prin urmare, convingerile personale, opiniile și chiar agendele personalităților politice ar putea avea un impact asupra vieții imigranților care trăiesc și lucrează în Israel. Atât timp cât puterea de a influența politica se află în mâinile guvernului, imigranții din Israel nu se vor simți niciodată în siguranță și vor trăi cu teama de deportare sau de o schimbare a politicii care le va afecta în mod negativ viața în Statul Israel.

O a doua implicație a fost dezvoltarea unei politici de integrare, concepută atât pentru a educa populația locală cu privire la imigranți, cât și facilita asimilarea imigranților în cadrul populației locale. Politica de integrare derivă din înțelegerea faptului că una dintre principalele probleme cu care se confruntă imigranții este sentimentul de teamă și suspiciunea

populației locale, la care se adaugă atitudinile negative ale guvernului față de imigranți și lucrătorii străini din Israel.

Dezvoltarea unui program de integrare care ar educa populația locală cu privire la istoria, culturile și obiceiurile imigranților care trăiesc în Israel, ar putea să disipeze temerile localnicilor și să-i ajute să identifice puncte comune cu imigranții. Ar trebui adăugat aici faptul că unul din rezultatele derivate din cercetarea noastră a indicat convingerea populației locale că imigranții și în principal refugiații nu se regăsesc într-o situație de risc major în țara lor de origine; de aici și opinia populației locale că imigranții se pot întoarce în siguranță în țara lor de origine sau își pot lăsa familia în respectiva țară. Considerăm că prin educarea publicului israelian cu privire la pericolele cu care se confruntă acești oameni în țările lor de origine, am putea schimba atitudinea localnicilor față de imigranți, aceștia devenind mai receptivi și deschiși față de „străinii” din Israel. Acest deziderat s-ar putea cu atât mai mult îndeplini în rândul israelienilor, care cunosc prea bine ce înseamnă să fii persecutat pentru simpla apartenență la o etnie.

O altă implicație a prezentei cercetări se concentrează asupra politicii publice. În prezent, politicile publice cu privire la imigrație din Israel îi consideră pe imigranți o povară și o responsabilitate pentru societate, pentru resursele publice, precum și o amenințare la adresa securității naționale și a identității evreiești a statului. Această politică este însă depășită și ignoră schimbările care au avut loc în societatea israeliană în ultimele decenii. Imigranții din fosta Uniune Sovietică care au venit în Israel în anii 1990 au fost integrați cu succes în rândul populației și au devenit membri respectabili ai acesteia. Aceeași traiectorie ar putea-o avea și imigranții care trăiesc în prezent în Israel și care provin din țări precum Sudan și Eritreea. Dacă li s-ar oferi șansa de a se integra în societate sub toate aspectele, inclusiv din perspectivă politică, comunitatea i-ar îmbrățișa, i-ar uni și le-ar promova interesele. În plus, liderii politici imigranți de succes ar putea avea implicații pozitive și benefice pentru întreaga societate.

Legislația este un alt domeniu în care cercetarea de față ar putea avea o contribuție semnificativă. Unul dintre rezultatele studiului a indicat că legislația actuală din Israel cu privire la imigranți este inefficientă. Una dintre cauze este lipsa de resurse pentru diferitele birouri guvernamentale, care cauzează întârzieri semnificative pentru imigranții aflați în așteptarea diverselor tipuri de permise. În plus, legislația actuală restrânge posibilitatea acestora de a munci și a-și întreține familiile și le restricționează adesea libertatea de mișcare, prin încarcerare și detenție. Această legislație nu este conformă cu principiile dreptului

internațional și subminează drepturile fundamentale ale imigranților, însă reglementarea acestor aspecte prin adoptarea unor prevederi legislative specifice ar putea crește bunăstarea și calitatea vieții acestora.

În plus, considerăm că prezenta cercetare are un potențial impact asupra sistemului educațional. Este cunoscut faptul că cea mai mare parte a imigranților care trăiesc în Israel au familii și copii. Conform legislației israeliene cu privire învățământul obligatoriu, acești copii trebuie incluși în sistemul de învățământ până la vârsta de 18 ani, însă în cadrul acestui sistem, atât profesorii, cât și personalul administrativ întâmpină probleme în interacțiunea cu acești copii, dificultățile fiind cauzate de diferențele în ceea ce privește limba, istoria, obiceiurile și nivelul de educație. Prin urmare, mulți dintre acești copii sunt într-o măsură neglijată din punct de vedere educațional, aspect ce trebuie remediat pentru ca aceștia să aibă șansa de a reuși mai târziu în viață. În acest sens, una din implicațiile prezentei cercetări se referă la generarea de schimbări în sistemul educațional cu privire la formarea și educația profesorilor, astfel încât aceștia să le poată oferi copiilor instrumentele și educația de care au nevoie.

În ceea ce privește societatea civilă, implicațiile demersului nostru de cercetare sunt evidențiate prin sistemul de educație civică propus în cadrul cercetării. În acest mod, societatea israeliană va fi informată cu privire la istoria și circumstanțele care au determinat venirea refugiaților și imigranților în Israel, ceea ce în timp ar duce la acceptare, la diminuarea sentimentului de teamă și la o atitudine permisivă cu privire la integrarea lor în societatea israeliană. Aceste aspecte sunt în egală măsură valabile și pentru siguranța la nivel de societate. În prezent, principala sursă de teamă și amenințare, mai mult sau mai puțin reală, se bazează pe teama de imigranți și pe lipsa de conexiune a acestora cu societatea israeliană. În consecință, considerăm că remedierea acestor aspecte va duce la creșterea sentimentului de siguranță socială, iar populația locală nu va mai manifesta această teamă de imigranți și de „străini”.

O altă implicație pe care dorim să o evidențiem se referă la imigranții și refugiații înșiși. În prezent, aceștia trăiesc în prezent într-o continuă stare de teamă și incertitudine. Odată cu punerea în aplicare a noilor politici care vizează îmbunătățirea statutului lor juridic și, în consecință, a statutului lor social, imigranții și refugiații care trăiesc în Israel vor câștiga încredere și vor deveni parte integrată a societății israeliene, ceea ce ar avea un impact pozitiv asupra stimei de sine a acestei categorii de populație și implicit asupra economiei țării. Se știe că atunci când oamenii dobândesc un sentiment de apartenență, când se simt „acasă”, au

tendința să cheltuiască mai mulți bani pe plan intern, contribuind astfel la creșterea economiei.

V.4 Contribuția la cunoștințele teoretice

Prezenta cercetare contribuie în mod semnificativ la cunoștințele despre situația imigranților din Israel și, în special, despre cea a imigranților pentru muncă, extinzând aria cunoștințelor teoretice existente cu un volum considerabil de date și informații de actualitate. Aceste informații se referă la condițiile de muncă ale imigranților, la modul în care au aceștia ajuns în Israel, la drepturile care li s-au acordat de către stat și de către angajatori, precum și la obligațiile și îndatoririle pe care imigranții le au față de angajatorii lor și față de stat.

Domeniul relațiilor internaționale a abordat adesea problema imigranților pentru muncă și a imigrației în general, în special în ultimii ani. Acesta este un domeniu de mare interes pentru toate părțile implicate, inclusiv pentru factorii de decizie din diferite organisme publice și private responsabile cu integrarea, ocuparea forței de muncă, sau drepturile imigranților. Rezultatele prezentei oferă informații valoroase cu privire la modul în care ar trebui tratați imigranții, pentru a asigura succesul integrării acestora și a satisface toate părțile implicate. În plus, cercetarea noastră oferă informații valoroase cu privire la eventualele erori care ar putea fi evitate de către factorii de decizie și administrațiile locale. Aceste erori, oricât de dificilă ar fi procesarea lor, pot oferi o perspectivă asupra posibilelor daune cauzate de insuficienta atenție acordată nevoilor imigranților.

În domeniul studiilor europene, prezenta cercetare poate oferi, de asemenea, perspective valoroase în ceea ce privește drepturile imigranților și modul în care aceștia ar trebui să fie tratați de țările gazdă. Întrucât Europa s-a confruntat în ultimii ani cu o schimbare a demografiei imigrației, condițiile existente ar trebui analizate și eventual revizuite, iar cercetarea noastră ar putea contribui cu soluții în acest sens.

Științele politice reprezintă un alt domeniu la care contribuie rezultatele cercetării noastre. Multe dintre problemele care au fost detaliate pe larg în trecerea în revistă a literaturii de specialitate și în secțiunile dedicate discuțiilor asupra rezultatelor au fost legate direct sau indirect de chestiuni politice, iar cercetarea noastră vizează dezvoltarea unor noi politici privitoare la imigrație, demers care cade în mod obișnuit în responsabilitatea partidelor politice. În plus, securitatea societală este un alt domeniu care poate beneficia de rezultatele demersului nostru de cercetare. Prezența imigranților, în special în număr mare, poate avea un impact asupra securității în cadrul oricărei societăți, cu precădere în societățile în care aceștia

sunt percepuți ca o amenințare, povară sau obligație, și în care drepturile și nevoile le sunt neglijate, în loc să se încerce includerea și transformarea lor în membri care să contribuie la dezvoltarea societății.

O mare parte din informațiile vehiculate în mediul academic în scopul consolidării argumentelor cu privire la aceste teme provin din cunoștințe teoretice și din literatura empirică, fiind astfel îndreptățiți să afirmăm că rezultatele prezentei cercetări pot fi foarte utile în această privință.

V.5 Contribuția la cunoștințele practice

Prin efectuarea prezentei cercetări am urmărit să furnizăm o explicație clară pentru situația actuală a imigranților pentru muncă, din perspectiva de ansamblu a procesului de imigrare și de angajare pe piața muncii. Intervievarea directă a imigranților pentru muncă și discuțiile cu persoanele implicate în procesul decizional au avut ca scop evaluarea modului în care sunt tratați imigranții pentru muncă, din perspectiva acestora, dar și din perspectiva factorilor decizionali. Scopul acestui demers a fost formularea și definirea unor orientări clare pentru o nouă politică internă cu privire la imigranți și, în special, la imigranții pentru muncă.

În plus, prin administrarea de chestionare persoanelor care lucrează în cadrul autorității israeliene de control al imigrației, în prezenta cercetare am reușit să colectăm informații cu privire la atitudinile față de acești imigranți, un domeniu sensibil, în care informațiile suplimentare ajută la identificarea lacunelor și a schimbărilor necesare pentru îmbunătățirea vieții imigranților și procesul de integrare.

Municipalitățile locale, precum cea din Tel Aviv, au depus deja eforturi considerabile în vederea integrării și informării imigranților cu privire la drepturile și obligațiile lor, atât la nivel național, cât și la nivel local. Cu toate acestea, examinarea percepțiilor diverselor sectoare care interacționează în mod direct cu imigranții, cum ar fi funcționarii publici, polițiștii și profesorii, relevă o lipsă de instruire, formare și alocare de resurse pentru aceste sectoare specifice. În interacțiunea cu imigranții, aceste persoane sunt lăsate să se descurce bazându-se exclusiv pe propria experiență și intuiție, ceea ce conduce în mod inevitabil la erori. Ca parte a cadrului propus, am sugerat reexaminarea alocării de resurse și fonduri pentru forța de muncă și programele de formare profesională. Această sugestie se regăsește și în secțiunile care prezintă rezultatele și concluziile prezentei cercetări și ar putea fi pusă în practică pentru formarea și finanțarea diferitelor sectoare profesionale care lucrează cu imigranții.

V.6 Direcții viitoare de cercetare

După cum am menționat, prezenta cercetare a avut unele limitări, depășirea lor fiind utilă pentru direcțiile viitoare de cercetare.

În primul rând, în prezentul studiu am efectuat o analiză de conținut a unei varietăți de documente referitoare la drepturile și îndatoririle legate de muncă ale imigranților. În plus, au fost examinate documente privind drepturile și obligațiile angajatorilor. Cu toate acestea, cercetarea noastră nu a abordat nicio documentație privind contractele de muncă standard oferite imigranților pentru muncă sau orice alte documente scrise privind politica internă sau imigrația. Cercetările viitoare ar putea identifica documente mai ample și ar putea explora diferitele politici, sau chiar efectua o analiză comparativă a politicilor formulate de-a lungul anilor. În plus, întrucât problema contractelor de muncă nu a fost abordată în cadrul interviurilor, recomandăm abordarea acestui aspect în cadrul cercetărilor viitoare.

În al doilea rând, dimensiunea eșantioanelor care au făcut obiectul cercetării noastre, deși numărul respondenților a fost relativ ridicat, ar putea să nu reprezinte pe deplin populația specifică și sentimentele acesteia. În cercetările viitoare interviurile ar putea fi distribuite unui număr mai mare de imigranți pentru muncă, care au locuit în Israel pentru perioade diferite de timp, pentru a compara diverse opinii și atitudini față de politicile interne. Cercetările viitoare ar putea, de asemenea, să implice mai multe grupuri de discuții și să compare rezultatele, pentru a identifica eventualele concluzii diferite la lacunele sau neajunsurile politicilor actuale.

În al treilea rând, în prezenta cercetare nu am luat în considerare opinia publică din Israel ca parte a eșantionului de cercetare, în principal datorită faptului că obiectivul principal al cercetării a fost formularea de noi politici, ceea ce a necesitat accesarea de informații din interior și contactul cu persoane direct implicate în procesul legislativ. Cu toate acestea, coroborarea datelor colectate în cadrul prezentului demers cu informații furnizate de publicul israelian ar putea conferi sugestii valoroase pentru elaborarea unor noi politici.

În al patrulea rând, trebuie să menționăm că prezenta cercetare s-a desfășurat, în cea mai mare parte înainte de evenimentele din 7 octombrie 2023. Aceste evenimente au avut un impact dramatic asupra societății israeliene, afectând atât sentimentul de securitate al poporului izraelian, cât și modul în care acesta îi privește pe străinii stabiliți în Statul Israel. Avem convingerea că cercetările viitoare vor face lumină asupra modului în care aceste evenimente au schimbat percepțiile și atitudinile în Israel.

V.7 Importanța cercetării

Importanța prezentei cercetări poate fi evidențiată din mai multe perspective. În primul rând, cercetarea a oferit informații și perspective de primă mână despre viața imigranților care trăiesc și muncesc în Israel. Aceste informații s-au dovedit esențiale pentru înțelegerea modului în care politicile existente produc un impact asupra vieții lor.

În al doilea rând, cercetarea noastră oferă o perspectivă asupra persoanelor care au ocupat poziții la nivel foarte înalt în procesul decizional din Israel. Acești participanți la studiu, la fel ca imigranții pentru muncă, au oferit informații esențiale despre procesul de integrare a imigranților, informații care depășesc sfera cunoștințelor academice. La fel ca în cazul imigranților pentru muncă, discuțiile purtate cu factorii decizionali au furnizat informații relevante și directe.

Datele colectate cu ajutorul chestionarelor au oferit o perspectivă unică și deosebit de utilă asupra mentalității persoanelor care fac parte din procesul de control al imigrației în Israel. Aceste informații, combinate cu datele colectate anterior, au oferit informații de primă mână cu privire la politicile privind imigrația în Israel, la modul în care sunt tratați imigranții, la perspectiva acestora asupra Israelului, a poporului, culturii și obiceiurilor sale și la atitudinea Statului Israel față de imigranți. În plus, în demersul nostru de cercetare, am făcut toate eforturile pentru a analiza politicile interne referitoare la imigranții pentru muncă, pentru a identifica lacunele existente și a sugera soluții pentru acestea.

Nu în ultimul rând, cercetarea noastră oferă o nouă paradigmă pentru politicile privind imigrația. Pe baza datelor colectate de-a lungul timpului, aceste noi politici iau în considerare toate problemele existente și vizibile ale politicii actuale privind imigrația cu scopul de a oferi soluții, alternative și o nouă perspectivă, împreună cu sugestii practice de acțiune, în vederea integrării și a asimilării cu succes a imigranților pentru muncă.

Referințe bibliografice

- Abergel M. (2020). Between work immigrants and refugees. *Redefining Community in Intercultural Context*, 1, 75-78.
- Acheson, A. L. K. (2010). Globalization. *IDEAS Working Paper Series from RePec*.
- Amineh, R. J. & Asl, H. D. (2015). Review of constructivism and social constructivism. *Journal of Social Sciences, Literature and Languages*, 1(1), 9-16
- Aydemir, E. (2021). Soft power of the European Union and the problem of immigration. In E. Aydemir & S. Saglik (Eds.). *Research and Reviews in Social, Human and Administrative Sciences-I* (pp.23-32). Turkey: Gece Publishing.
- Basic, G. & Markovic, K. (2018). Social Status of the Roma in Serbia- Demographic Aspects in Public Multiculturalism Policies. *Stanovnistvo*, 56(1), 43-1.
- Borocz, J. & Sarkar, M. (2005). What is the EU? *International Sociology*, 20(2), 153-173.
- De Coninck, D. (2020). Migrant categorizations and European public opinion: Diverging attitudes towards immigrants and refugees. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 46(9), 1667-1686.
- DellaPergola, S. (1998). The global context of migration to Israel. In E. Leshem & J. Shuval (eds.). *Immigration to Israel- Sociological Perspectives*. New Brunswick, Transactions, pp.51-92.
- Esposito, P., Collingnon, S. & Scicchitano, S. (2019). *Immigration and Unemployment in Europe: Does the Core-Periphery Dualism Matter?* INAPP WP n.11.
- Fessinger, R. & Morrow, S. L. (2013). *Toward Best Practices in Quantitative, Qualitative, and Mixed Method Research: A Social Justice Perspective*. *Journal for Social Action in Counseling and Psychology*, 5(2), 69-83.
- FitzGerald, D. S. (2022). The sociology of international immigration. In C.B. Brettell & J. F. Hollifield (Eds). *Migration Theory* (pp160-193). Routledge.
- Ibrahim, M. M. & Damasceno, A. (2012). Hypertension in developing countries. *Lancet*, 380, 611-619.

- Kim, B. (2001). Social constructivism. In M. Orey (Ed.). *Emerging Perspectives on Learning, Teaching, and Technology*. Retrieved August 1st from <http://projects.coe.uga.edu/epltt/>
- Mor, Z., Raveh, Y., Lurie, I., Leventhal, A., Gamzu, R., Davidovitch, N., Benari, O. & Grotto, I. (2017). Medical condition and care of undocumented migrants in ambulatory clinics in Tel Aviv, Israel: Assessing unmet needs. *BMC Health Services Research*, 17, 484-491.
- Natter, K. (2018). Rethinking immigration policy theory beyond 'Western liberal democracies'. *Comparative Migration Studies*, 6(1), DOI 10.1186/s40878-018-0071-9.
- Navas-Camargo, F. & Montoya-Ruiz, S. (2018). The need of having an intercultural approach, in the welcome mechanisms of migrants and refugees in Bogota. Policy review, learning from others, making proposals. *Utopia Praxis Latinoamericana*, 23(2), 114-126.
- Picard, A. (2018). *Building the country or rescuing the people: Ben Gurion's attitude towards mass Jewish immigration to Israel in the mid-1950s*. *Middle Eastern Studies*, 54(3), 382-399.
- Raijman, R. & Geffen, R. (2018). Sense of belonging and life satisfaction among post-1990 immigrants in Israel. *International Migration*, 56(3), 142-157.
- Schinkel, W. (2018). Against 'Immigrants integration': For an end to neocolonial knowledge production. *Comparative Migration Studies*, 6(1), DOI 10.1186/s40878-018-0095-1.
- Serban, A. C., Aceleanu, M. L., Dospinescu, A. S., Tirca, D. M. & Novo-Corti, I. (2020). The impact of EU immigration on economic growth through the skill composition channel. *Technological and Economic Development of Economy*, 26(2), 479-503.
- Sigad, L. J., Eisikovitz, Z., Strier, R. & Buchbinder, E. (2018). The meaning of work among immigrants living in poverty in Israel: Replanting roots of belonging. *International Journal of Social Welfare*, 27, 197-206.
- Silber, L. F. (2020). S.N. Eisenstadt's theory of culture. *European Journal of Social Theory*, 23(3), p.134.
- UNHRC – Israel. Retrieved from **Error! Hyperlink reference not valid.**[/2022/](#)20.10.2023
- United Nations. (1951). *Convention and Protocol Relating to the Status of Refugees*. **Error! Hyperlink reference not valid.**[/22.10.2024.](#)